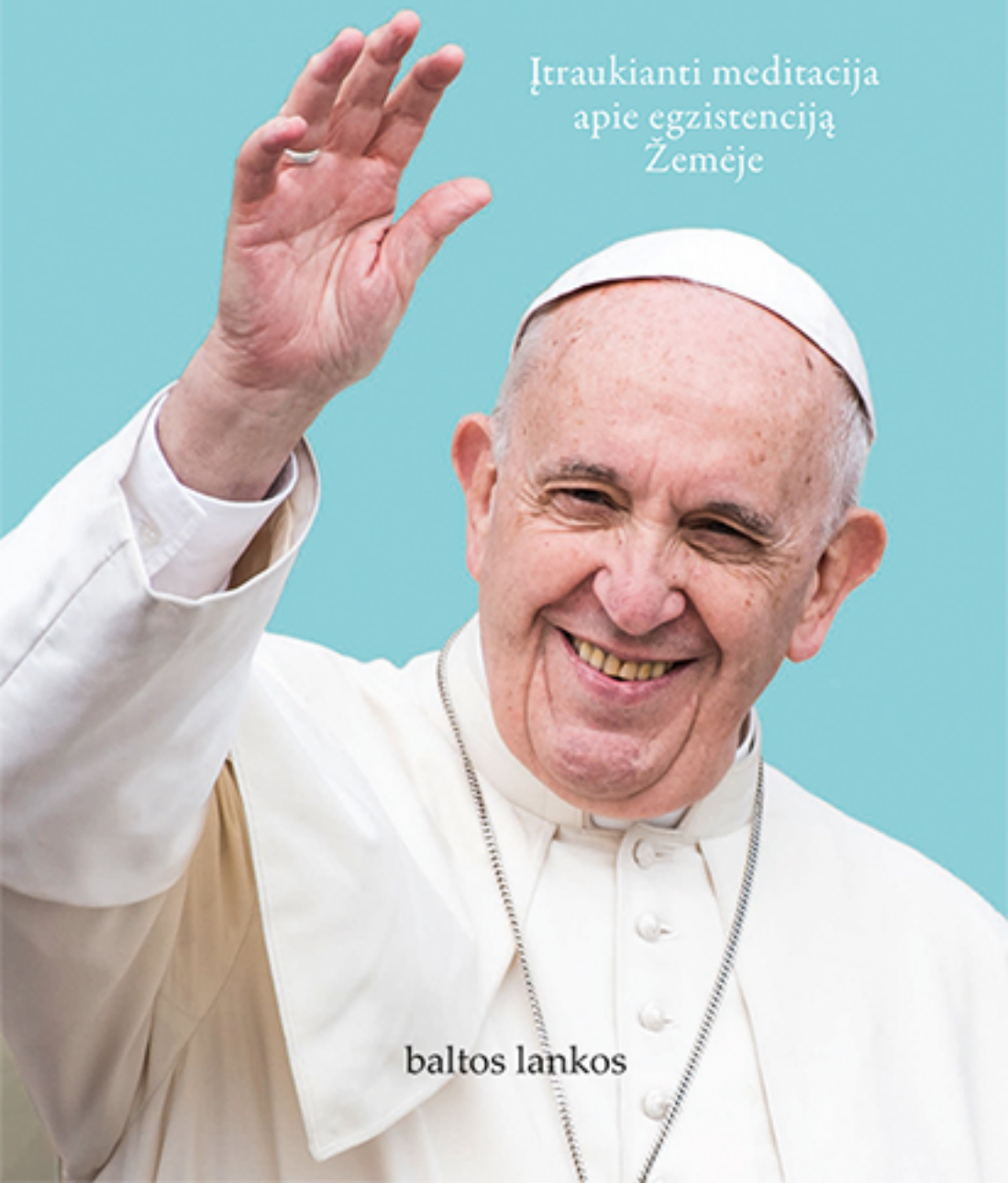

PRANCIŠKUS

Šio gyvenimo laimė

Įtraukianti meditacija
apie egzistenciją
Žemėje

baltos lankos

PRANCIŠKUS

Šio gyvenimo laimė

Įtraukianti meditacija apie
egzistenciją Žemėje

PARENGĖ NATALE BENAZZI

Iš italų kalbos vertė
Lina Gaučytė

baltos lankos

Laimės kelias

Palaiminimai yra kelias, kurį Dievas mums nurodo kaip atsakymą į įgimtą žmogaus laimės troškimą, jie tobulai atbaigia Senojo Testamento įsakymus. Mes esame įpratę įsiminti dešimtį įsakymų – be abejo, jūs visi juos žinote, mokėtės per katekizmo pamokas, – bet nesame įpratę kartoti Palaiminimų. Tačiau pa-bandykime juos įsiminti ir įspausti į savo širdį.

Pirmasis: „Palaiminti turintys vargdienio dvasią: jų yra dangaus karalystė.“

„Palaiminti liūdintys: jie bus paguosti.“

„Palaiminti romieji: jie paveldės žemę.“

„Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisumo: jie bus pasotinti.“

„Palaiminti gailestingieji: jie susilauks gailestingumo.“

„Palaiminti tyraširdžiai: jie regės Dievą.“

„Palaiminti taikdariai: jie bus vadinami Dievo vaikais.“

„Palaiminti persekiojami dėl teismo: jų yra dangaus karalystė.“

„Palaiminti jūs, kai dėl manęs jus niekins ir persekios bei meluodami visaip šmeiš.“

„Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje.“

Paimkite į rankas Evangeliją, tą, kurią visada nešiojatės su savimi... Prisiminkite, kad visada reikia nešiotis nedidelę Evangelijų knygelę su savimi – kišenėje, rankinėje... Visada. Penktajame Evangelijos pagal Matą skyriuje yra išvardyti Palaiminimai. Perskaitykite juos kasdien, kad nepamirštumėte, nes tai – Jėzaus mums duotas Įstatymas!

Šiuose žodžiuose yra visa Kristaus atnešta naujovė, visas Kristaus naujumas yra šiuose žodžiuose. Iš tikrųjų Palaiminimai yra Jėzaus atvaizdas, jo gyvenimo būdas. Tai kelias į tikrą laimę, ir tuo keliu mes taip pat galime keliauti su Jėzaus mums duodama malone.¹

Bendroji audiencija, 2014 m. rugpjūčio 6 d.

Pirma dalis

TAVO GYVENIMAS IEŠKANT
PRASMĖS

Svajonės ir planai, ateitis ir viltys

„Džiaugsmas visada gimsta ir
atgimsta su Jėzumi Kristumi.“²

Evangelii gaudium

Gyvenimo pilnatvės evangelija

Evangelijos džiaugsmo prisipildo širdys ir gyvenimas visų, kurie sutinka Kristų. Tie, kurie leidžiasi būti jo išgelbėjami, yra išlaisvinami iš nuodėmės, liūdesio, vidinės tuštumos ir vienatvės.³

Evangelii gaudium, 1

Didysis klausimas: ar įmanoma čia ir dabar turėti viltį?

Atrodo, kad svaiginantis tempas, kuriuo gyvename, atima iš mūsų viltį ir džiaugsmą. Patiriamas spaudimas ir bejėgiškumas įvairiose situacijose, rodos, išsekina sielą ir mus padaro nejautrius daugybės iššūkių

akivaizdoje. Paradoksalu tai, jog būtent tada, kai viskas skubinama siekiant sukurti teoriškai geresnę visuomenę, galiausiai niekas niekam nebeturi laiko. Nebeturime laiko šeimai, bendruomenei, draugystei, solidarumui ir atminimui.

Reikėtų savęs paklausti: „Kaip šiandien mūsų miestuose galima gyventi Evangelijos džiaugsmu? Ar įmanoma esant tokiai padėčiai turėti krikščioniškos vilties čia ir dabar?“

Šie du klausimai paliečia mūsų identitetą, mūsų šeimų, šalių ir miestų gyvenimus.

Homilija, 2017 m. kovo 25 d.

Salotos, apšlakstytos aliejumi...

Jėzus baigė kalbėti apie turtų keliamus pavojus, apie tai, kaip sunku turtuoliui patekti į dangaus karalystę. Ir Petras jo pakalusia: „Mes viską palikome ir sekėme paskui tave. Ką mes už tai gausime?“ Jėzus yra dosnus ir Petruui atsako: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris dėl manęs ir dėl Evangelijos paliktų namus ar brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą, ar vaikus, ar laukus ir kuris jau dabar, šiuo metu, negautų

šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų..“

Galbūt Petras pagalvojo: „Tai visai neblogas verslas, sekdami paskui Jėzų daug uždirbsime, šimteriopai.“ Tačiau Jėzus priduria tris žodelius: „Kartu su persekiojimais.“ O vėliau tavęs lauks amžinasis gyvenimas. Taip, jūs viską palikote ir čia, žemėje, gausite daugybę dalykų, tačiau būsite persekiojami.

Tai lyg salotos, apšlakstytos persekiojimo aliejumi. Toks yra krikščionio uždarbis ir toks yra kelias, kuriuo eina tie, kurie nori sekti paskui Kristų. Nes tai jo pramintas kelias: jis buvo persekiojamas.

Homilija Šventosios Mortos koplyčioje,
2014 m. birželio 9 d.

Atverk širdį Karalystės lėtumui

Parabolėse Jėzus mus moko, kad Karalystė įžengia į pasaulį kukliai ir plečiasi tyliai ir nuolat ten, kur ją priima vilties ir išsigelbėjimo žiniai atviros širdys. Evangelija mus moko, kad Jėzaus Dvasia į kiekvieno žmogaus širdį gali atnešti naujos gyvybės ir pakeisti kiekvieną situaciją, net ir tokią, kuri iš pažiūros yra

beviltiška. Jėzus gali pakeisti, gali pakeisti kiekvieną padėtį! Štai šią žinią esate raginami skleisti savo bendraamžiams: mokykloje, darbo aplinkoje, savo šeimose, universitete ir savo bendruomenėse. Kadangi Jėzus prisikėlė, mes žinome, kad Jis turi „amžinojo gyvenimo žodžius“ (Jn 6, 68) ir kad jo Žodis yra toks stiprus, jog gali paliesti kiekvieno širdį, gėris gali nugalėti blogį ir pakeisti bei išganyti pasaulį.

Kalba, 2014 m. rugpjūčio 15 d.

Kaip sekasi džiaugtis?

Apie tai rašė ir šventasis Paulius: „Visuomet džiaukitės Viešpatyje... Viešpats yra arti“ (Fil 4, 4–5). Šiandien mielai paklauskiau vieno dalyko. Tačiau kiekvienas tą klausimą tegu parsineša į namus, gerai? Kaip namų užduotį. Ir pats sau teatsako: ar yra džiaugsmo mano namuose? Ar yra džiaugsmo mano šeimoje? Atsakykite į tai.

Mielos šeimos, puikiai žinote: tikrasis džiaugsmas, išgyvenamas šeimoje, nėra paviršutiniškas, kykla ne iš daiktų, palankių aplinkybių... Tikrasis džiaugsmas kykla iš žmonių tarpusavio darnos, kuri visų jaučiama

širdyje ir leidžia mums pajusti buvimo drauge, abipusės paramos gyvenimo kelyje grožį. Tačiau šio gilaus džiaugsmo jausmo pagrindas – Dievo artumas, Dievo buvimas šeimoje, jo priimti pasirengusi, gailestinga, pagarbi meilė visiems. Ir pirmiausia kantri meilė: kantrumas yra Dievo dorybė, mokanti mus šeimoje kantriai vienas kitą mylėti. Būti kantriems vienas kitam. Kantri meilė. Vien Dievas moka sukurti darną tarp skirtingybių. Jei Dievo meilės nėra, šeima netenka ir darnos, viršų paima individualizmas ir džiaugsmas užgęsta. O šeima, gyvenanti tikėjimo džiaugsmu, spontaniškai tą džiaugsmą perteikia kitiems, yra žemės druska ir pasaulio šviesa, visos visuomenės raugas.⁴

Homilija, 2013 m. spalio 27 d.

Nestabdyk savo svajonių

Šitai pirmiausia norėčiau pasakyti jauniems žmonėms, kurie dėl savo amžiaus bei priešais juos atsiveriančios ateities įsivaizdavimo moka dosniai įsipareigoti. Kartais iškyla pavojus, kad nenuspėjami dalykai, rūpesčiai dėl ateities ir kasdienybę lydintis netikrumas jų užsidegimą atvėsins bei svajones pakirs, ir jie ims

manyti, jog stengtis neapsimoka, o krikščionių tikėjimo Dievas apriboja jų laisvę. Bet jūs, brangūs jaunuoliai, nebijokite išeiti iš savęs ir leistis į kelią! Evangelija yra išlaisvinantis, perkeičiantis ir mūsų gyvenimą gražesnę darantis žodis.⁵

Žinia Pasaulinės maldos už pašaukimus dienos proga,
2015 m. kovo 29 d.

Nejauti pilnatvės? Leiskis apkabinamas Dievo

Dažnai mes nesugebame įžvelgti Dievo plano ir suvokiame, kad neįstengiame patys sau užtikrinti amžinojo gyvenimo ir laimės. Būtent mums išgyvenant savo ribotumą ir vargingumą Dvasia mus paguodžia ir leidžia suvokti vienintelį svarbų dalyką – leistis būti Jėzaus vedamiems į Tėvo glėbį.⁶

Bendroji audiencija, 2014 m. birželio 11 d.

Šventųjų (ir tavo) gyvenimo kelias

Jeigu yra šventuosius iš kitų išskiriantis bruožas, tai – faktas, kad jie yra tikrai laimingi. Jie atrado autentiškos laimės paslaptį, kuri glūdi sielos gelmėse ir

kurios šaltinis yra Dievas. Todėl šventieji vadinami palaimintaisiais.

Homilija, 2016 m. lapkričio 1 d.

Dievas motiniškai guodžia tave

Kaip motina prisiima sau savo vaikų naštą ir sunkumus, taip ir Dievas mėgsta prisiimti mūsų nuodėmes ir mūsų rūpesčius; Jis, mus pažindamas ir mylėdamas begaline meile, yra jautrus mūsų maldai ir moka nušluostyti mums ašaras. Žvelgdamas į mus [Jis] kaskart susigraudina ir gili meilė suminkština Jo širdį, nes, nors ir gebame daryti bloga, vis tiek esame Jo vaikai; Jis trokšta paimti mus į rankas, apsaugoti, išlaisvinti iš pavojų ir blogio. Leiskime, kad mūsų širdyse nuaidėtų šie žodžiai, kuriais Jis šiandien į mus kreipiasi: „Kaip motina guodžia savo sūnų, taip aš paguosiu jus.“

Homilija, 2016 m. lapkričio 1 d.

Kristaus pavidalas yra tavo paties atvaizdas

Tikintysis moka pažvelgti į save remdamasis tikėjimu, kurį išpažįsta: Kristaus pavidalas yra veidrodis, kuriame

jis regi visiškai tobulą savo paties atvaizdą. Ir kaip Kristus aprėpia visus tikinčiuosius, sudarančius jo Kūną, lygiai taip krikščionis suvokia save kaip to Kūno narį, pirmą pradžių ryšiu susaistytą su Kristumi ir kitais tikėjimo broliais.⁷

Lumen fidei (Enciklika apie tikėjimą), 22

Būk vaikas Dvasios glėbyje

Kai Šventoji Dvasia apsigyvena mūsų širdyje, ji įkvepia savo paguodos bei ramybės ir leidžia mums pajusti, kokie maži esame, turėti nuostatą – kurią Evangelijoje primygtinai siūlo Jėzus – atiduoti visus savo rūpesčius bei lūkesčius Dievui ir jaustis apgaubtiems bei palaimiems jo šilumos ir apsaugos, panašiai kaip vaikas su savo tėčiu! Štai ką padaro Šventoji Dvasia mūsų širdyse: ji leidžia mums jaustis kaip vaikams mūsų tėčio glėbyje. Šia prasme suprantame, kad Dievo baimė mumyse įgyja klusnumo, dėkingumo bei garbinimo formą ir pripildo mūsų širdį vilties.⁸

Bendroji audiencija, 2014 m. birželio 11 d.

Noriu meilės, kuri trukėtų amžinai

Žmogaus širdis trokšta didelių dalykų, svarbių vertybių, gilių draugysčių ir saitų, kuriuos gyvenimo sunkumai dar labiau sustiprintų, o ne palaužtų. Žmogus nori mylėti ir būti mylimas. Tai giliausias mūsų siekis: mylėti ir būti mylimam; ir taip iki galo. Laikinumo kultūra ne aukština mūsų laisvę, o atima iš mūsų tikrąją lemtį, pačius tikriausius ir autentiškiausius tikslus. Tai sudaužytas gyvenimas. Apima liūdesys, kai, sulaukę tam tikro amžiaus, pažvelgiame į nueitą kelią ir pamatome, jog jis suskaldytas į atskirus gabalus, neturi vientisumo, neturi galutinumo: viskas laikina...

Kalba, 2014 m. liepos 5 d.

Našlaičių laikais tu turi Tėvą

Dievas nėra tolimas ir bevardis: jis – mūsų pastogė, mūsų ramybės ir taikos šaltinis. Jis – mūsų išsigelbėjimo uola, į kurią galime įsikibti ir būti tikri, kad nenukrisime; kas įsikimba į Dievą, niekada nenukrenta! Jis – mūsų apsauga nuo visada pasaloje tykančio

blogio. Dievas yra mūsų didis draugas, sąjungininkas, tėvas, tik mes ne visada tai suvokiame. Nesuvokiame, kad turime mus mylintį draugą, sąjungininką, tėvą, ir mieliau remiamės artimiausiomis gėrybėmis, kurias galime paliesti, atsitiktiniais turtais, pamiršdami aukščiausią gėrį – tėvišką Dievo meilę, o kartais ir jos atsisakydami. Jausti jį esant Tėvą šiais našlaičių laikais yra labai svarbu! Šiame našlaičių pasaulyje jausti, kad jis yra Tėvas.

„Viešpaties Angelo“ malda, 2017 m. vasario 26 d.

Nepajėgiu...

Vieni negalime pajėgti. Patirdami įvykių ir madų spaudimą vieni niekada nesugebėsime rasti teisingo kelio, ir net jeigu jį surastume, neturėtume pakankamai jėgų atkakliai juo eiti, kopti įkalnėmis ir įveikti nenumatytas kliūtis. Čia ir atsiranda Viešpaties Jėzaus kvietimas: „Jeigu nori... sek paskui mane.“ Jis pakviečia mus tam, kad lydėtų kelyje, ne tam, kad mus išnaudotų, ne tam, kad pavergtų, bet tam, kad išlaisvintų. Toje laisvėje pakviečia mus tam, kad lydėtų

kelyje. Taip yra. Tik drauge su Jėzumi, jam meldamiesi ir sekdami paskui jį, pamatysime aiškų vaizdą ir įgausime jėgų jį įgyvendinti. Jis mus tikrai myli, tikrai mus pasirinko, tikrai atsidavė kiekvienam iš mūsų. Jis – mūsų gynėjas ir vyresnysis brolis ir bus vienintelis mūsų teisėjas. Kaip gera galėti dražiai sutikti permainingus egzistencijos įvykius drauge su Jėzumi, žinoti, kad jo Asmuo ir jo žinia yra su mumis! Jis neatima savarankiškumo ar laisvės; priešingai, sustiprindamas mūsų trapumą leidžia mums iš tiesų būti laisviems, laisviems daryti gera, stipriems, kad galėtume ir toliau tai daryti, kad sugebėtume atleisti ir paprašyti atleidimo. Toks yra mus lydintis Jėzus, toks yra Viešpats!

Kalba, 2014 m. liepos 5 d.

**Nesusigūžk, nesileisk būti uždusinamas,
nelik įkalintas**

Neužsisklęskite savyje, neapsisunkinkite smulkiais vidiniais ginčais, nelikite savo problemų įkaitais. Jas įmanoma išspręsti išeinant padėti kitiems, sprendžiant

kitų problemas ir skelbiant Gerąją Naujieną. Gyvenimą atirasite atiduodami gyvenimą, viltį – suteikdami viltį, meilę – mylėdami.⁹

Laiškas pašvęstiesiems, 2014 m.
lapkričio 21 d.

**Išeik iš savęs pačios, išeik iš savęs paties:
tau bus atlyginta šimteriopai**

Kiekvienas krikščioniškasis pašaukimas šaknijasi šiame tikėjimo patirties pamatiniame judesyje: tikėti reiškia palikti save, išeiti iš savojo „aš“ patogumo ir nelankstumo, siekiant savo gyvenimo centru padaryti Jėzų Kristų, taip, kaip Abraomas paliko savo kraštą ir, kupinas pasitikėjimo, leidosi į kelią žinodamas, kad kelią į naują šalį parodys Dievas. Šis „iškeliavimas“ nėra savo gyvenimo, savo jausenos, savo žmogiškumo paniekinimas; priešingai: kas, sekdamas Kristumi, leidžiasi į kelią, tas, perleisdamas save Dievo ir jo Karalystės dispozicijai, suranda apstų gyvenimą. Jėzus sako: „Kiekvienas, kas paliko namus, brolius, seseris, tėvą, motiną, vaikus, dirvas dėl manęs, gaus

šimteriojai ir paveldės amžinąjį gyvenimą“ (Mt 19, 29). Visa tai giliai šaknijasi meilėje.¹⁰

Žinia Maldos už pašaukimus dienos proga,
2015 m. kovo 29 d.

Įveik baimės kliūtį

Pirmieji žodžiai, kuriais arkangelas Gabrielius kreipėsi į Nekaltąją Mergelę, buvo tokie: „Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!“ (Lk 1, 28). Jėzų atradusiojo gyvenimas prisipildo tokio didelio vidinio džiaugsmo, kad joks dalykas ar žmogus jo negali atimti. Kristus saviškiams suteikia jėgų, kurios reikalingos neliūdėti ir nebūti prislėgtiems, galvojant, kad nėra problemų sprendimo. Šios tiesos palaikomas krikščionis nedvejoja, kad su meile daromi dalykai gimdo giedrą, rūpesčių netemdomą džiaugsmą, kuris yra vilties, įveikiančios baimės kliūtis ir atveriančios duris į perspektyvą ateitį, brolis.

Žinia, 2014 m. rugsėjo 8 d.

Nepasitenkink „kukliu“ gyvenimu

Pasakykite man: ar iš tiesų trokštate laimės? Kai vi-lioja tokia gausybė tariamos laimės atmainų, rizi-kuojama pasitenkinti tuo, kas maža, turėti „kuklų“ požiūrį į gyvenimą. Priešingai, siekite didžiųjų dalykų! Išplėskite savo širdis! Pasak palaimintojo Petro Jurgio Frasačio, „gyventi be tikėjimo, be sergėtino paveldo, be nuolatinės kovos už tiesos palaikymą reiškia ne gy-venti, bet galuotis. Turėtume ne galuotis, o gyventi“ (Laiškas I. Bonini, 1925 m. vasario 25 d.).¹¹

Žinia Pasaulinės jaunimo dienos proga,
2014 m. sausio 21 d.

Leisk Dvasiai atverti tavo širdį

Štai kodėl mums taip reikia šios Šventosios Dvasios dovanos. Dievo baimė leidžia suvokti, kad viskas kyla iš malonės ir mūsų tikroji stiprybė yra vien tiktai sekti Viešpatį Jėzų ir leisti, jog Tėvas išlietų mums savo gerumą ir gailėstingumą. Atverti širdis, kad ant mūsų nužengtų Dievo gerumas ir gailėstingumas. Būtent tai Šventoji Dvasia nuveikia per Dievo baimės dovaną:

atveria širdį. Širdis atveriamą, kad į mus nužengtų Tėvo gailestingumas, gerumas, švelnumas, nes esame be galo mylimi jo vaikai.¹²

Bendroji audiencija, 2014 m. birželio 11 d.

Šiandien reikalinga drąsa

Šiandien – misijos ir drąsos laikas! Reikia drąsos sutvirtinti netvirtai žengiamus žingsnius, iš naujo pajusti pasimėgavimą aukojantis dėl Evangelijos, atgauti pasitikėjimą vidine misijos galia. Tai laikas, kai reikia turėti drąsos, nors turėti drąsos nereiškia būti užtikrintiems, kad pasiseks. Reikia drąsos kovoti, nebūtinai laimėti; drąsos skelbti, nebūtinai įtikinti atsiversti. Reikia drąsos būti alternatyva pasauliui, netampant polemiškiems ar agresyviems. Reikia drąsos atsiverti visiems, nesumenkinant Kristaus, vienintelio visų išgelbėtojo, absoliutumo ir išskirtinumo. Reikia drąsos pasipriešinti netikėjimui, tačiau netapti arogantiškiems. Reikia taip pat ir drąsos, kurią turėjo mokesčių surinkėjas iš šiandieninės Evangelijos, kai nusizeminęs nedrįso net pakelti akių į dangų, tačiau

mušėsi į krūtinę ir sakė: „O Dieve, pasigailėk manęs, nusidėjėlio.“ Šiandien – metas turėti drąsos! Šiandien reikia išdrįsti!

„Viešpaties Angelo“ malda, 2016 m. spalio 23 d.

Dievas širdyje

Paguoda, kurios mums reikia neramių gyvenimo įvykių sukuryje, yra Dievo buvimas širdyje. Nes jo buvimas mumyse yra tikrosios paguodos šaltinis, kuris neišsisklaido, išlaisvina iš blogio, suteikia ramybę ir augina džiaugsmą.

Homilija, 2016 m. spalio 1 d.

Kas popiežiui Pranciškui kelia nuobodulį?

Kai girdžiu jaunuolį ar jaunuolę, katechetą ar katechetę, na, kokį nors žmogų, kalbantį apie Viešpatį, man nuobodu. Apie Viešpatį kalbame su tam tikru liūdesiu. Jis sakė, kad džiaugsmas ir yra paslaptis. Apie Viešpatį kalbėti su džiaugsmu – tai vadinama krikščioniškuoju liudijimu. Suprantate?

Susitikimas, 2017 m. sausio 15 d.

Būk gyvenimą dainuojantis žmogus

Būti žmonėmis, dainuojančiais gyvenimą, giedančiais tikėjimą. Tai svarbu: ne tik sukalbėti „Tikėjimo išpažinimą“, kalbėti tikėjimo maldas, pažinti tikėjimą, bet dainuoti tikėjimą! Štai. Išsakyti tikėjimą, išgyventi tikėjimą su džiaugsmu, tai ir yra „dainuoti tikėjimą“. Ir ne aš taip sakau! Taip prieš 1 600 metų pasakė Šventasis Augustinas – „dainuoti tikėjimą“!

Kalba, 2014 m. gegužės 3 d.

Baimės distiliavimo prietaisai

Lengviau tikėti vaiduokliu nei gyvu Kristumi! Paprasčiau nueiti pas burtininką, kuris nuspėtų tavo ateitį, išburtų kortomis, nei pasitikėti Kristaus nugalėtojo viltimi. Kristaus, kuris įveikė mirtį! Paprasčiau remtis mintimis, vaizduote, nei paklusti šiam Viešpačiui, kuris prisikelia iš mirties ir tu žinai, kur Jis tave kviečia! Šis procesas, kai tikėjimas labai sureliatyvinamas, galiausiai mus atitolina nuo susitikimo, atitolina nuo Dievo prisilietimo. Tarsi iš realybės „išdistiliuotume“ susitikimą su Jėzumi Kristumi baimės distiliavimo aparate, pernelyg didelio užtikrintumo,

troškimo patiems kontroliuoti susitikimą, distiliavimo aparate. Kristaus mokiniai bijojo džiaugsmo... mes taip pat.

Homilija, 2014 m. balandžio 24 d.

Laimės nenusipirksi

Laimės nenusipirksi. O kai perki laimę, vėliau pajunti, kad jos nebėra... Perkama laimė ilgai netrunka. Tik laimė, kylanti iš meilės, yra ta, kuri trunka ilgai!

O laimės kelias paprastas: mylėk Dievą ir mylėk artimą, savo brolių, greta tavęs esantį, tą, kuriam reikia meilės ir daugybės kitų dalykų. „Bet, tėve, kaip man žinoti, kad myliu Dievą?“ Tiesiog jeigu myli artimą, jeigu nejauti neapykantos, jeigu tavo širdyje nėra neapykantos, vadinasi, myli Dievą. Tai ir yra užtikrintas įrodymas.

Kalba, 2014 m. rugpjūčio 15 d.

Ar ir tu nori išeiti?

Jėzus, brangūs jaunuoliai, užkalbina mus norėdamas, kad atsilieptume į jo siūlymą gyventi, kad suvoktume,

koku keliu sukti, kad pasiektume tikrąjį džiaugsmą. Tai – didžiulis tikėjimo iššūkis. Jėzus nebijojo paklausti mokinių, ko jie norėtų – sekti paskui ar eiti kitais keliais (plg. Jn 6, 67). Ir Simonas, pavadintas Petru, išdrįso atsakyti: „Viešpatie, pas ką mes eisime?! Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius“ (Jn 6, 68). Jei ir jūs mokėsite ištarti Jėzui „taip“, jūsų gyvenimas taps prasmingas ir vaisingas.¹³

Žinia Pasaulinės jaunimo dienos proga, 2014 m.

**Pažvelk į savo talentus, pažvelk į
savo trūkumus: tu – ne vienas!**

Žmonės, kurie moka pripažinti savo talentus ir trūkumus, moka net ir pačiose tamsiausiose savo dienose įžvelgti Viešpaties buvimo ženklų. Džiaugtis, kad Viešpats pašaukė drauge su juo būti atsakingiems už jo Bažnyčios misiją. Džiaugtis, kad šiame kelyje esate ne vieni: drauge su jumis šiuo keliu žengia Viešpats, kuris jus lydi, vyskupai ir kunigai, kurie jus palaiko, jūsų parapijų bendruomenės, jūsų vyskupijų bendruomenės. Esate ne vieni!

Kalba, 2014 m. gegužės 3 d.